U C H W A Ł A

S E N A T U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia 6 grudnia 2017 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) w art. 11:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznanie lub brak uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje w drodze decyzji marszałka województwa po uzgodnieniu z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska właściwym ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, o którym mowa w ust. 1.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Marszałek województwa i wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonują uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4, w terminie 60 dni od dnia otrzymania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kopii zgłoszenia, wraz z kopiami załączników, o których mowa w ust. 2 i 3.

4b. W przypadku braku dokonania uzgodnienia w terminie, o którym mowa w ust. 4a, marszałek województwa wydaje decyzję o braku uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

4c. Marszałek województwa wydaje decyzję, o której mowa w ust. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia.

4d. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.”,

c) w ust. 5 wyrazy „ust. 1–4” zastępuje się wyrazami „ust. 1–4d”;”,

b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. Minister właściwy do spraw środowiska jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 4 i art. 168, z wyjątkiem spraw określonych w art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2.”;”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Wytwórca przedmiotu lub substancji, który przedłożył marszałkowi województwa zgłoszenie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, które spowodowało uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany do uzyskania decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

U Z A S A D N I E N I E

Na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 2017 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 2 poprawki.

Poprawki mają na celu doprecyzowanie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, ze takie uznanie następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą wydaje marszałek województwa w uzgodnieniu z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska.

Dotychczasowe uregulowania w tym zakresie przewidują, że w przypadku uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny aprobujące stanowisko marszałka nie wymaga z jego strony jakichkolwiek działań, a w szczególności nie wymaga wydania decyzji. Ustawodawca przyznaje marszałkowi województwa kompetencje do wyrażenia sprzeciwu, jeżeli nie będzie można uznać danego przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

Senat przyjmując poprawki podzielił pogląd, że dotychczasowe regulacje prowadzić mogą do sytuacji, gdy za produkt uboczny zostają uznane odpady niebezpieczne, których przetwarzanie powinno być prowadzone z zachowaniem szczególnej ostrożności przy przestrzeganiu przepisów gospodarki odpadami przez podmioty uprawnione i w przystosowanych do tego instalacjach. W konsekwencji uznania takich odpadów niebezpiecznych za produkt uboczny w drodze tzw. milczącej zgody, odpady niebezpieczne mogą być dalej przetwarzane bez zastosowania wymogów ochrony środowiska, powodując zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska. W opinii Senatu przedmiotowa zmiana pozwoli wyeliminować to ryzyko.

Poprawki zakładają również, że w sprawach dotyczących decyzji marszałka województwa w przedmiocie uznania lub braku uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny organem wyższego stopnia, rozstrzygającym sprawę w II instancji, będzie minister właściwy do spraw środowiska.